

18. maj. 1845

FAKTA

Dato:

18. maj. 1845

Sidetæl:

Dagbog D, side 28-29

Dagbogens placering:

Den Hirschsprungske Samling

Trykt udgave:

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af
et liv. Johan Thomas Lundbye –

Dagbøger om tro, skæbne, kunst og
kærlighed, København 2018, s. 271-

272

TRANSSKRIFTION

Kallundborg 18 May 1845.

smaa Kjærminder.

Jeg er kommet hertil imorges for at see min Moder og øvrige Familie¹ endnu engang, inden jeg tager bort. – I den seneste Tid er der [overstreget: i Kjøbhvn] passeret saa meget i vor Familie: Theodors Bryllup,² Antons og Petras Bryllup³ og en lille Brodersøn⁴ saae i Fredag Lyset d 16 May. – Iblandt de Mennesker, jeg er traadt i •29• Berørelse med paa den senere Tid, kan jeg ikke glemme her med et Par Ord at omtale den schönheyderske⁵ og bruunske⁶ Familie. Jeg kom som Tegnælærer i Geheimeraadens Huus i Begyndelsen af Vinteren, og snart blev jeg ogsaa bedt saavel til dem udenfor Timerne som ogsaa til Etatsraad Bruuns, og begge Steder nød jeg en saa hjertelig og velvillig Omgang, at jeg bestandig vil mindes disse Mennesker. Mine Elever vare: Frøken Hanne Schönheyder,⁷ Fr: Jette Schönheyder⁸ og Frøken Angelica Schönheyder⁹ samt deres Fætter Gottlieb Bruun.¹⁰ De gav mig ved Afskeden, da jeg havde fulgt dem hjem fra et Selskab hos Bruuns i Thorsdags Aften en heklet Pengepung – nei, ikke den Aften – det var et Par Dage før, at de sendte mig den, som deres egne Hænders Værk. Men aldeles yndigt var det at høre den lille Engelke Bruun¹¹ synge Kæmpeviserne; hun kunde flere, og i hendes lille Mund, det Indtryk glemmer jeg aldrig. Moderen med sit yndige, næsten veemodige Smil spillede, og den lille deilige Pige stod ved Siden; hendes Øine gik roligt fra Frølich¹² og mig til Moderens dybe Blik, noget skønnere har jeg længe [ikke] seet, længe ikke hørt. Ellers var Frøken Hannes Stemme ogsaa deilig, og hendes "Skjuts-gasse" blev sunget med et rart Foredrag, som ogsaa Hr. Peder. De mærkede jo snart min Forkjærlighed for [overstreget: diss] de gamle Folkeviser, og sang dem med Beredvillighed. Den Aften, da jeg sagde dem Farvel følte jeg dog, at snart vilde jeg faae andet at prøve, end som hos disse gode Mennesker at forkjæles. – Og lille Engel græd, da hun hørte jeg skulde bort, saa jeg maatte sige: at vi skulle oftere sees, hvad jo blev Tilfældet, da hendes Forældre venligt indbød Lorenz, Skovgaard¹³ og mig til i Thorsdags, og samme Aften gav hun mig et ganske hvidt, figureret Silketørklæde, hvilket "jeg skulde bruge, naar jeg skulde til Paven." – Yndige Barn! naar jeg gjenseer Dig, er Du alt for stor til Leeg, for stor for mig – mine Billeder ere let borte eller kan dog ikke holde ud, men her er sat et lille Minde om Din Barnestemme, der udtalte, hvad der stedse har [overstreget: greb] berørt de inderste Strænge i min Sjæl. – Endnu een Ting maa jeg her berøre; det er det rare Besøg paa Bakkehuus hos Grundtvigs¹⁴ i Thorsdags Formiddag, hvor vi efter Chokoladen gjorde en munter Spadseretour i Søndermarken – I det hele taget vise Menneskene mig en saadan Velvillie nu, da jeg skal bort, at jeg kunde fristes til med Gunnar¹⁵ at sige: Aldrig var Hlid saa deilig som i Aften, jeg rider hjem! – Stakkels Gunnar! det kostede ham Livet – jeg reiser.

¹ Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863) og hendes forældre Emanuel Bonnevie (1763-1846) og Anna Olava Bonnevie, f. Gundersen (1764-1847).

² Lundbyes yngste storebror, Theodor L. Lundbye (1816-1907) blev i 1845 gift med Frederikke Kirstine Leger (1815-1886).

³ Lundbyes fætter, løjtnant Peter Anton Seidelin (1814-1872) blev i 1845 gift med Petra Henriette Lütcken (1810-1898).

⁴ Barnets forældre var Lundbyes ældste storebror, Carl Chr. Lundbye og brødrenes kusine, Louise Lundbye.

⁵ Rentekammerdirektør, gehejmeråd Johan Franciscus Gottlieb Schönheyder (1773-1850) og Engelke Marie Schönheyder, f. Smith (ca. 1770-1847), der boede i Kronprinsessegade 395

⁶ Ægteparret Schönheyders datter og svigersøn, Reinholdine Vilhelmine Christine Bruun, f. Schönheyder (1804-1883) og højesteretsassessor, etatsråd Peter Daniel Bruun (1796-1864), der boede på Kultorvet 135-136.

⁷ Antagelig Johanne Schönheyder (f. ca. 1821), en søsterdatter til rentekammerdirektøren

⁸ Antagelig Henriette Wilhelmine Schönheyder (1815-1858), datter af rentekammerdirektørens bror, admiral Ulrich Anton Schönheyder

⁹ Marie Angelica Schönheyder (1829-1875), datter af rentekammerdirektørens ene søn, Frederik Augustus Schønheyer.

¹⁰ Senere godsejer og sparekassedirektør Gottlieb Franciscus Schönheyder Bruun (1825-1901), søn af rentekammerdirektørens ovennævnte datter, Reinholdine Bruun, f. Schönheyder og højesteretsassessor Bruun.

¹¹ Engel Marie Reinholdine Bruun (1837-1915), datter af ovennævnte Reinholdine Bruun, f. Schönheyder og højesteretsassessor Bruun.

¹² Malerkammeraten Lorenz Frølich (1820-1908).

¹³ Malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

¹⁴ N.F.S. Grundtvig (1783-1872) og hans hustru Elisabeth C.M. Grundtvig, f. Blicher (1787-1851).

¹⁵ I Njals Saga.

20 April 45. London

Heilige, unge, heilige Geister geteilt mit Dir, und mit Heil dank und prei-
sen gegenseitig. Barm auf den wunderliche Geister, steigen und den heiligen, unge, unge,
wunder und den heiligen. 23 April, 1904

23 April. Onsdag

[illegible]

5 May 1845.

Ij kavalierij te get af, hoer e min Bag e deume Tid; der er noget saa uventydeligt i at
 seer, Maanden er inde skal Klukk om i Tørges, g som neppe regner med den mæng
 Halland? Men klere Jord, haad gjer fættis. Minn hele Fæld her kan betales med omst 60 W.
 g sine Penge er det mig umuligt at stille paa Bænkene, g af disse, jemed len g alle be
 steenover. Ja, der, naar g u l toge til Halling. I venter paa det betillingsne Stilling, der ma
 rej og mine de Billiden kunne. Deres om en stor Sum op. I venter g det en
 I Tid at laane mig e uventende Penge.

smace Kjer mindre.

Hallinberg 18te Maj 1845.

[illegible]

Bunden med paa den senere Tid, han i alle glæmmer her med et Par Ord at om tale
 som skindhøjderne og brunnene Familier. Og som som Topulæren i Tønder
 andens klavis. Begyndelsen af Vinteren, og snart blev jeg ogsaa helt væk
 til den indover Tønderne som ogsaa til Statens Brunnene, og begge Steder var
 jeg en saa hjertelig og behagelig Omgang, at jeg bestandig vil minde disse
 Mennesker. Mine Blev var: Frøken Blomme Schindhøjder, Fr. Jette Schin
 dighøjder og Frøken Angelica Schindhøjder samt deres Fædre, Jættelyst Brunn. De
 gav mig saa Afslutning, da jeg havde fulgt dem hjem fra et Besøg hos Brunn
 i Thursdags Aften en heklet Perlegrønt - nu, i den Aften - det var et Par
 Dage før, at de sendte mig den, som deres egne Mænders Værk. Men altså
 gik det som det at høre den lille Engelke Brunn syngte Kumpensene, hun
 havde flere, og i hendes lille Mund, det Lutherske glæmmer jeg aldrig. Mødte
 med et spidigt, smukt smukt, og den lille søde, og den lille søde, og den
 med Liden; hendes Dine gik ud, og jeg fik Frøken og mig til Moderens dybe
 Blik, mig at begynde her i Længde, det, Længde, ikke kort. Ellers var
 Frøken Blommes Stemme ogsaa sød, og hendes, Længde gik, blev smukt end
 at rest Foredrag, som ogsaa til Brunn. De smukt, og snart min Fortjælling
 for disse de gamle Fæderne, og sang den med Bænderlighed. Den Aften, da
 jeg sagde dem Farevel, fælte jeg dog, at snart vilde jeg paa andet at prøve, end
 som hos disse gode Mennesker at fortælle. - Og lille Engel grad, da hun
 hørte, jeg skulde høre, saa jeg måtte sige, at vi skulde ofte ses, hvad jeg blev til.
 fælt, da hendes Farevel sødligt indtalt Løfte, Thaugard og mig til
 i Thursdags, og samme Aften gav hun mig et ganske lille, figureret
 i Hættelade, hvilket, jeg skulde bruge, naar jeg skulde til Tønder. -
 "Hvis lige Barn! naar jeg gik ned, er du alt for stor til Læg, for stor
 for mig - mine Billeder var det herte eller kan jeg ikke holde ind, men
 her er det et lille Minde om din Barnestemme, der indtalt, hvad den stode
 har gaaet herant de inderte Sten: min Læg. -
 Endnu som Tid, naar jeg her hørte; det var det vare Besøg paa Bæk
 bekend hos Grundtønde i Thursdags Formiddag, hvor i efter Christelassen gik.
 Da en minde, Lægderet i Tøndermarken. - I det hele taget var
 Menneskene mig en saadan Velvilje, at jeg skal herte, at jeg kunde for
 et til mig Grundtønde at sige: aldrig var Allet saa sød som i Af
 ten, jeg var hjem. - I Hættelade Grundtønde det herte, har Læg, og min.